

paalagte de communale Formænd, — især efter den Forandring, der blev foretagen i Lovforslaget ved 3die Behandling her i Thinget, idet det blev Høgnshvandsmændene og ikke Formændene for By- og Sogneraadene, der skulde foranstalte det manglende Arbejde udført for Bedkommendes Regning — ere af den Bestaffenhed, at man af den Grund skulde opgive den Censartethed, som man maatte ansee for ønskelig mellem disse Syn og det beslægtede Syn efter Baudsynsordenningen af 29de Juli 1846, hvilken Censartethed man har søgt at opretholde paa flere andre Punkter i den nærværende Lov. Denne Indsættelse af en Formand vil ganske vist i flere Tilfælde medføre noget større Udgifter for Parterne, dog ikke i de Tilfælde, hvor en Dpmand ellers vilde være nødvendig, og en saadan skulde jo efter Lovforslaget, som det tidligere var, medtages i alle de Tilfælde, hvor der var Meningsulighed. Udvalget skjønner altsaa ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at modsætte sig denne Forandring, da det dog ikke kan negtes, at en Formand i Høgnshvandsinstitutionen i flere Tilfælde formeentlig vil kunne være til Nytte og paa sin Plads, og desuden vilde man ogsaa ansee det for lidet ønskeligt, hvis Lovforslagets Skæbne skulde gøres uvis ved en Forandring i dette Dieblif her i Thinget i et Punkt, hvor man ikke kan ansee den for paatrængende nødvendig. Jeg skal derfor paa Udvalgets Begne tillade mig at tilraade det høie Thing at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra Folkethinget.

Indenrigsministeren: Jeg vil til den Anbefaling, den ærede Ordfører nu fremkom med paa Udvalgets Begne, sige min Anbefaling af at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Den ærede Ordfører har jo allerede gjort opmærksom paa, at de Endringer, som ere foregaaede i Folkethinget, skjøndt de ikke ere saa i Tallet, dog ikke have stor reel Betydning. Han har med Rette bemærket, at nogle af disse Endringer maae ansees for ligefremme Forbedringer, at andre af dem kun kunne betragtes som Redactionsændringer eller Endringer, sigende til Tydeliggjørelse, og at der i Virkeligheden kun er

en større Endring, som kunde forjæne næiere Overveelse, nemlig Endringen i Høgnshvandsmændsinstitutionen. Den Endring, som i saa Henseende er foretaget, forekommer mig dog ikke at være af en saadan Bestaffenhed, at den kunde affrække dette Thing fra at vedtage Loven. Endringen bestaaer jo væsentlig i, at der er kommet en fast Formand for Høgnshvandsmændene til, hvilket er skeet ikke alene for at spare Sogneraadets og Byraadets Formand for en Deel af de Forretninger, der ellers vilde paahvile ham, men ogsaa for at give selve Høgnshvandsforretningerne større Fasthed. Det forekommer mig altsaa, at det er en Forandring, som dette Thing ikke vil kunne indvende Noget imod. Min eneste Indvending mod denne Forandring, som er den væsentligste, der er foregaaet i Folkethinget, har været den, at jeg vilde ansee det for at være heldigt, om Høgnshvandsmændsinstitutionen var ordnet paa samme Maade som den noget lignende Baudsynsmændsinstitution, men det er ogsaa det Enefte, som jeg har kunnet anføre for Lovforslagets oprindelige Bestemmelse, sammenlignet med de Bestemmelser, som Folkethinget har indsat deri. Det er ganske rigtig, som den ærede Ordfører har bemærket, at Høgnshvandsforretningerne kunne blive dyrere derved, at der altid skal være 3 Synsmænd istedetfor 2; men naar man saa seer hen til, at Sandsynligheden for, at 3 kunne komme til en afgørende Beslutning, er langt større end for at 2 kunne det, og at i Tilfælde, hvor de 2 ikke kunne blive enige, skulde der altid berammes en ny Forretning og en Dpmand tilkaldes, vilde altsaa i alle Tilfælde, hvor ikke de to Synsmænd bleve enige ved den første Forretning, selve Forretningen blive dyrere efter Lovforslagets Bestemmelser, end den vil blive nu. Det forekommer mig altsaa ikke, at man kan lægge nogen særdeles Vægt paa Fordyringen af Forretningens Afholdelse. Jeg maa meget anbefale dette Lovforslag til Thingets Mitagelse i den Form, hvori det foreligger, idet jeg ikke alene meget vilde beklage, om det skulde vare længere, inden disse Forandringer i Høgnshvandsinstitutionen bleve til gjældende Lov, men ogsaa meget vilde beklage den megen Tid og Arbejde, som saa vilde være spildt.